

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Φιλοσοφία του Μυρῆ,
ποῦ τάφους γύρω του θωρεῖ.**

(Μὲς τοῦ Δοσπάνου τὴν αὐλὴν, ποῦ ὁ καθένας τρέχει
νὰ μνημονεψῇ σήμερα ὅσους θα μένους ἔχει,
νὰ κι' ὁ Μαρῆς μ' ὀλόμαυρη λαμπάδα καὶ λιθάνι
στὸν τάφο τοῦ Σουσάνη.

Καὶ βλέπωντας τριγύρω του τόσους σταυρούς καὶ μνήματα
ὡτὰν ἱεροκήρυκας μιλεῖ καὶ κάνει σχήματα.)

Ἄμπατες τοῦ Δεσπότη μας νάχα κι' ἐγὼ τὴ γνῶσι,
ἢ τοῦ παπᾶ Θεόκλητου τὴν ἐξέψι τὴν τόση.
Ἔβλε κι' ἐγὼ ποῦ μὲ γελοῦν καὶ μὲ νομίζου χάχα,
τοῦ Ποταμιάνου τοῦ παπᾶ τὴν εὐγλωττία νάχα,
ἢ Σωτηρίου τοῦ Ραζῆ τὴν τόλμην καὶ τὸ θάρρος,
γιὰ νὰ σὰς πᾶ, ἀγαπητοί, τί παναπῆ ὁ Χάρος.

Μετανοεῖτε, ἀδελφοί! μετανοεῖτε πάντες·
καὶ δοῦλες μὴν πειράζετε, οὔτε καὶ γκοβερνάντες.

Μετανοεῖτε, ἤγγικεν τῆς κρίσεως ἡ ὥρα·
γι' αὐτὸ κι' ἀλλάξαν οἱ καιροὶ
καὶ ὁ καθένας ἀπορεῖ
ἂν εἶναι κουτσοφλέδαρος ἢ ἀλωνάρης τώρα.

Μετανοεῖτε, ἤγγικεν δευτέρα παρουσία·
γι' αὐτὸ καὶ μᾶς κυρίεψε φοιχτὴ ἀπελπισία
κι' ὅπως τὸ πρᾶγμα πάει,

ὁ ἀνθρώπος τὸν ἄνθρωπο, μοῦ φαίνεται, θά φάη.
Μετανοεῖτε ἤγγικεν κι' αὐτὸ τὸ πανηγύρι,
καίμετε τὰ μπαούλα σας γιὰ νάσαστε χαζήρι.

Νὰ τῆς Ἀποκαλύψεως τὸ τέρας τὸ μεγάλο·
ἢ πείνα ποῦ μᾶς ἀπειλεῖ θὰ ἦναι δίγως ἄλλο.
Νὰ κι' ὅσα ἐπροφήτεψαν τ' ἄη Κοσμᾶ τὰ χεῖλην,
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸ χτήμα σου χάνεται τὸ σταφύλι.
Μετανοεῖτε, βρε παιδιὰ, κι' ὁ κόσμος θὰ γυρίσῃ,
σὲ τέτοια διασκεδάσι καλίτυχος ποῦ ζήσῃ!

Καὶ πὼς νὰ μὴν παραδεχθῶ πὼς φθάνει συντελεῖα,
θωρώντας τὴν κατάστασι τοῦ κράτους τὴ γελοία;

Εἰς ὕψισι' ἀξιώματα κλαψιάρικα παιδάκια,
κι' ὅλο τὸ παρακράτῃμα νὰ γένεται πλακάκι
καὶ πρόεδρον τῆς γῆς αὐτῆς τῶν πόθων τῶν μεγάλων,
εἶαν Κορριάτη μᾶστορα συναυλιῶν καὶ μπάλων;

Καὶ πὼς νὰ μὴ φαντάζομαι τὸν κόσμο χαλασμένονε,
βλέπωντας τὸ Σιμόπουλο στὴν κάσσα καθησμένονε
λύοντα τὰ προβλήματα,

πὼς θάβγουν περισσεύματα τὰ τόσα μας ἐλλείματα.
Ἄμείως τὸ κατάλαβα πὼς συντελεῖα φθάνει,
ἀπὸ ὁ Θεὸς ἐσπούδαξε νὰ πάρῃ τὸ Σουσάνη.

Μετανοεῖτε ἀδελφοί, ἀκούστε με κι' ἐμένα
καὶ σεῖ; ἀφέντε; πῶχετε τσοκίγια φλλαμένα,
βγάρτέ τα νὰ γλεντήσετε καὶ νὰ θαραπαῆτε,
γιατὶ στὴν ἄλλη τὴ ζωὴ, Λουρδάδες δὲ θὰ βοήτε,
βγάρτέ τα νὰ χορτάσετε κι' ἐμᾶς τοὺς πεινασμένους
νὰ μὴ γυρεῖουμε ψωμί ἀπὸ τοὺς καλασμένους.

Μετανοεῖτε ἀδελφοί καὶ ἀδελφάκουδες,
καὶ ὁ ἀντεβῶν ἀπὸ δίνετε
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α154.41Φ30041

γιατ' εἶν καιρὸς νὰ γίνεταί
Μαγδαληνὲς Μαρίας.

Ἡ Εὐα ἡ μαμάκα σας, δὲν εἶχε τέτοια λούσα·
κι' ἔγινε νύξη στὴν Ἐδέμ μετὰ μιὰ ὄργυζα πατοῦσα.

Ὁ Σολομὼν ἐφώνηζε: " τὰ πάντα ματαιότης·
κι' ἂν γένετι καὶ ἡγοούμενος κι' ἂν γένετι καὶ Δεσπότης,
κι' ἂν ἀπαξ μόνον ἑπαντρευτῆς κἀν ἔζη καὶ δεκάκις,
κι' ἂν εἶσαι πούρος Χριστιανὸς ἢ καθὸς Μακράνης
κι' ἂν γένετι καὶ εἰσπράχτορας κι' ἂν γένετι καὶ ταμίας,
ἓνα συνάχι σ' εὐρῆκε καὶ σ' ἔκοψε μετὰ μίας.

Κι' ἂν εἶχες ἀπὸ ζῶντας σου ἀγαλματώδες σῶμα,
ἢ πέρδικας περπάτημα ἢ ρόζομαπας χροῶμα·
κι' ἂν εἶχες μᾶτια τούρανοῦ καὶ Χερουβείμ πτεροῦγα,
ἢ πλάτη κακοτράχαλη ἀπὸ τῆ βεντεροῦγα,
ἢ στόμα σὰν τριαντάφυλλο, ἢ μύτη σὰν καΐκι,
καμμία ξετυνοῖρησι δὲν κάνει τὸ σκουλήκι.

Ἐρωτῶ τὴν ἐρωμένη, ἐρωτῶ τὸν ἐραστή·
ἢ προσπάθεια τοῦ κόσμου, ποῦ ὑπάρχει; ποῦ ἐστὶ;
Ἐρωτῶ κι' ἐκείνον πῶχει Γαλαταίου προκοπῆ,
ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία, νὰ μοῦ πῆ.
Ποῦ ὁ ἄργυρος, βρῆς πλούσιοι; ποῦν ἢ λίρες κι' ὁ χρυτὸς;
ποῦ τῶν οἰκετῶν πλημμύρα κι' ὁ παρὰς ὁ περισσός;
Ποῦν αὐτὸς ποῦ σὰν κοκορί ἐγλεντοῦσε μετὰ σαράντα;
πάντα κόνις, πάντα τέφρα, μιὰ ζοπή καὶ ταῦτα πάντα!

Ἐάνου ἔτυχε ἔμπροστά μου, σκόρπια κούκκαλα νὰ ἰδῶ,
κι' ἄρα γε Θεῖ μου, εἶπα, τίνος νὰν ἔτοῦτα ἴδῶ;
νᾶνε βασιλεῖα μεγάλου ἢ φαντᾶρου φουκαριᾶ;
νᾶνε νηστικὸν ζητιάνου ἢ χορτάτου ταλαρᾶ;
νᾶνε ἄρα γε δικαίου τακουᾶ χριστιανοῦ
ἢ μασόνου καμιανοῦ;

Νᾶνε ἄρχοντας ποῦ νᾶχε στὰ Παρίσια σιργιανίσει
ἢ φτωχοῦ φαμελεμένου ποῦ δὲν εἶχε νὰ ψωνήσῃ;
Ἄρα γε, ποιὸ νᾶνε ντάμας ποῦχε μπρὶο στοὺς χοροὺς,
καὶ ποιὸ νᾶνε δικονομίας κακομοίρας σταχτιαρῶς;
Μαὶδὸ τὸ μπουρδίνου νὰ ἦναι, ποιὸ τὸ πλούσιου τὸ μεγάλο;
Σάπιο κούκκαλο καὶ τῶνα, σάπιο κούκκαλο καὶ τᾶλλο!

Θρητῶ, παιδιὰ κι' ὀδύρομαι ὀτάκις ἐννοήτω,
τί τζόγια εἶμαι σήμερα καὶ πῶς θὰ καταντήσω.
Τὶ θαῦμα τὸ περὶ ἡμᾶς! Οἶα φρικώδης σκέψις!
νᾶται σὲ νύξης ἀγκαλιὰ
σὰ βάτος μετὰ τριανταφυλλιά
καὶ μ' ἓνα κόρπο ἄζαφνο, σὰ σκύλος νὰ βρωμέψης!

Καὶ σεῖς παρθένες ἔμμορφες ποῦ ἠδονὰς θιρεύετε.
σ' αὐτὰ τὰ κρύα μνήματα, τί διάλογο γυρεύετε;
Φύγετε! Δὲν ταιριάζουνε μετὰ τ' ἀπαλά σας χερσὶ,
λιθάνια ψυχροσάββατου καὶ πένθους λιανοκέρια.
Γιὰ τὴν τρελλὴ τὴ νύχτη σας δὲν εἶναι ξεδαωτῆρι
ποτέ, τὸ κοιμητήρι.
Εἶν' κρίμα τοῦ ματιῶνε σας ἢ κρυσταλεῖνα βροῦσι,
νὰ βρέχῃ κυπαρίσσι!

Ἦχος βαρὺς καὶ γοερός τὰς ἀκοάς μου πλήττει!
Εἶναι μιὰ χήρα ποῦ θρηνεῖ τὸν πρῶτο μακαρίτη!
Ἄφηστε τὴν νὰ κλαίῃ
νὰ δέρνεται, νὰ λήῃ
νὰ ἐκδηλοῦται τῆς φτωχῆς ὁ πόνος τῆς ὁ κρύβιος,
ἐν ὅσῳ δὲν εὐρίσκεται καινὸργιος ὑποψήφιος.

Κι' ἐλόγου σας φιλόργυροι καὶ τόσοι παραλιῆδες,
ποῦ τῶν ταμείων σας ἢ φλόξ σὰν τόσες χρυσαλλίδες
σας ἔλκει καὶ σας πνίγει,
ποῦ εἶσθε; Πῶς τὸ ποδι σας τὰ μνήματα δὲν θίγει;
Ἐλάτε ἴδῶ νὰ ἰδῆτε
τί πόζα θὰ διαλέξετε νὰ φωτογραφηθῆτε!

Φοβεῖσθε; Φόβος ἄδικος τὰ σωτικά σας δέρνει·
ὁ Χάρος ἀστειεύεται μαζί σας. Δὲν σᾶς πέρνει!
Δὲν σᾶς τὸ κῆβι τὸ σκονιῖ
τ' ἀρέσει νὰ σᾶς τυραννῇ·
τ' ἀρέσει τ' ἀλιτήριου μαζί σας νὰ γελᾷ
τόρα π' ὁ περονόσπορος τ' ἀμπέλιχ σας χαλάει!

Μετανοεῖτε ἀδελφοί! ἐπέστη γὰρ ὁ χρόνος,
ποῦ θὰ στηθῇ τοῦ δικαστοῦ ὁ ἀπαστράπτων θρόνος.
κι' οἱ μὲν καλῶς ποιήσαντες θὰ πᾶ νὰ βρῆτε μέλι,
οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες κι' ὀποῦ κακοῦ σας θέλει.
Κι' ἐγὼ π' ἀνήκω σίγουρα στοῦ Σατανᾶ τὴν ζῆμην,
θὰ πᾶ τοῦ δικηγόρου μου νὰ δικασθῶ ἐσήμερον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ

**Ἀνακάλυψις μεγάλη,
ποῦ σὲ σάρτιο θὰ μᾶς βγάλῃ.**

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς στὸ σημερινὸ τὸ φύλλο,
ἓνα σπουδαῖον γεγονός θέλει σᾶς ἀναγγεῖλω.
Ἄν καὶ μεγάλη καὶ φριχτὴ μᾶς κυνηγᾷ φτώχεια,
κι' εἶν ὅλα μαζ ἀνάποδα κι' ὁ Μᾶς πρωτοβρόχεια.
Μὲ τοῦ Θεοῦ τὴ δύναμι καὶ μὲ τὸ μεγαλεῖο,
μὲ τὸν Ἐλθὸ εὐρήκαμε σπουδαῖο μεταλλεῖο,
κι' ἄς τρέξῃ ὁ καθένας σας τὸν θησαυρὸν νὰ εἶδῃ,
ἀνάμεσα, Μαρκόπουλου καὶ Βάλτας καὶ Κρεμμύδι.

Ὁ Μικελᾶκης ὁ Φουκᾶς ἐκίνησε μιὰ μέρα
καθάλα στὴ γαϊδοῦρα του ν' ἀλλάξῃ τὸν ἀγέρα.
Κι' ἐκεῖ ποῦ ἐπιρ γίνιζε κι' ἐκεῖ ποῦ ἐπερόατις,
δια μιᾶς τῶρ ἄνις, διχμάντις πῶς ἐπάτις.
Ἄμεσως ἐξαπέζεψε κι' ἐπάτις μὲ τῆ μῦτες,
κι' ἀπ' τὴ χαρὰ σπικωνοῦναι ἡ δυὸ του φαθάρητες.
Εἶδ' ἓνα χῶμ' ἀλλοκοτο σὰν τῆς τριγιάς τὸ χῶμα,
κι' ὁ Μικελᾶκης ἔμεινε μ' ὀλάνιχτο τὸ στόμα.

Τὸ χῶμα τοῦ ἐφάνηκε πῶς ἐλαμπικοποῦτε,
καὶ τόσο ἡ ἀνταῖγια πολὺ τὸν ἐμεθοῦσε,
ποῦ ὁ φτωχὸς ἐνόμισε χωρὶς ἀμφιβολία
πῶς τὸ Κρεμμύδι τὸ χωριὸ ἐγίνηκε Ἀυστραλία.
Ἐπιασε μὲ τὰ χέρια του κι' ἀπὸν ἀπάνου σάφτει
καὶ κάθε πέτρα πᾶθγανε θαροῦσε πῶς ἀπ-τράφτει,
κι' ἔλεγ' ὁ μαῦρος τρέμωντας καὶ συγκεκριημένος,
"κάτι Σουλτάνος βέβαια θὰν ἔδεπα θαμμένος!"

Ὁ Μικελᾶκης ἔχοντας χαμένο τὸ μυαλό του
μ' αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψι,
γιομίζει κοκκινόχωμα τὸ μίξομαντυλό του
καὶ στὸ Νομάρχη τῶρ φερνε σὰν ἄγια μετάλλυψι.
Ἦρτε, τὸν εὐχαίρησε τοῦ λέει κὺρ Νομάρχη,
νὰ μᾶς πῶς ὑπάρχει,
ἀπάνου στοῦ Μαρκόπουλο, λαμπρὸ μεταλλουργεῖο,
καὶ νὰ τηλεγραφήσωμεν εὐθὺς στὸ Ἰπουργεῖο,
νάρθουν ἐδῶ οἱ χημικὶ πᾶχουν τὴν ἐπιστήμη,
νὰ ἰδοῦν αὐτὸ πᾶθρήκαμε, γιὰτ' ἔτσιως νὰν ἀσῆμι!
κι' ἂν εἶναι, σὲ παρακαλῶ νὰ βγῆς νὰ πῆς τὰ δίκια μου
γιὰτ' εἶμ' ἐγὼ ποῦ τόθρηκα καὶ θέλω τὰ βρετῆκία μου."

Δὲν πρόφτασ' ὁ Φουκᾶς νὰ βγῇ, ὅπου στὸν ἴδιο χρόνον
νᾶθου κι' ὁ κύριος Πραυλὸς ὁ δήμαρχος τῶν Πιρόνων,

ποῦ ἔμπαινε κατακόκκινος καὶ καταϊδρωμένος,
ἀπὸ τὸ ἴδιο μέταλλο κι' ἐκεῖνος φορτωμένος.
Κι' εἶπε κι' αὐτὸς: "Νομάρχη μου ἰδοῦ αὐτὰ τὰ εἶδη
ποῦ ἀνακαλυφτήκανε ἀπάνου στὸ Κρεμμύδι.
Μὴν τὰ νομίσης χῶματα, γιὰτ' ἔχω τὴν ἰδέα
πῶς μέσα θὰνε μέταλα καὶ μέταλα σπουδαῖα.
Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβετε τὸν κόπο,
νὰ γράψτε στὴν κυβέρνησι, μὴ σώσουμε τὸν τόπο."

Κι' ἄλλοι πολλοὶ τόμάθανε ἀπ' τοῦ Ἐλθοῦ τὰ μέρη,
πῶς στὸ Κρεμμύδι κρύβεται τοῦ πλοῦτου τὸ κεμερί,
κι' ὁ Κυπριώτης ὁ γιαντιρὸς καὶ δήμαρχος συνάμα,
κι' αὐτὸς πολὺ εὐχάριστα ἐξήγησε τὸ πρᾶμμα,
κι' ἀροῦ ἐπῆγε σπῆτι του κι' ἀνάλυσε μιὰ πέτρα,
εἶπε πῶς ἡ κυβέρνησι πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα,
Κι' ὁ γερως ὁ πατέρας του ὁ πρόων δάκταλός μου
τσούπε "Μωρ' εἶναι Λαύριο νὰ μὴ χαρῶ τὸ φῶς μου!"

Ἐγράψανε στὸν Πειραιᾶ μιανοῦ Μελισσαράτου,
ποῦν ἔμπορος ἀπ' τὸν Ἐλθὸ,
κι' ἐκεῖνος μὲλις τῶραθε, ἀρίνει τὴ δουλειά του
κι' ἐπέρασε στὸν Κατελθὸ,
γιὰτὶ ἐνόμισε κι' αὐτὸς ὁ φίλος ὁ Λευτέρης,
πῶς ἔτσιως νὰ γενώτουνε τοῦ Κρεμμυδιοῦ Σερπιέρης,
ἀλλὰ καθὼς ἐκύτταζε τὸ χῶμα στὸ φακότο,
ἐχάλασε τὰ μούτρα του κι' ἔφυγε μὲ τὸ πρότο.

Τὸ φέραν καὶ τοῦ Μάνεση τοῦ Σπύρου τοῦ σπετισιέρη,
νὰν τ' ἀναλύσῃ καὶ νὰ πῆ, τίνα στοιχεῖα φέρει.
Κι' ὁ Σπύρος τὴν ἀνάλυσε τοῦ Κρεμμυδιοῦ τὴν ἔλη
μὰ τσοῦπε "μὴ σιοτίζεστε γιὰτ' εἶν κοκκινόπυλι!"
Μ' ἄμεσως ἐσηκώθηκε καὶ τυῦπ' ὁ Κυπριώτης,
"Τὸ λὲς ἀπὸ τὸ φθόνου σου γιὰτ' εἶσαι Ληξουριώτης!"

Καὶ γιὰ τὴν ὄρα ἔμεινε τὸ πρᾶμμα ὡς ἐκεῖ
μὰ καρτερῶ τὴν Πέφτη,
ποῦ τότες περιμένονται νάρθουν οἱ χημικὶ
κι' ἐλπίζω πῶς τὸ Μάνεση θὰν τότε βγάλου ψεῦτη!
Κι' ὁ Μικελᾶκης αἰγούρα θ' ἀξιωθῇ νὰ εἶδῃ,
αὐλάκι Καλλιφόρνιας ἀπάνου στὸ Κρεμμύδι.

Χαρὰ σ' εἶμ', μὲρὸς παιδιὰ, κι' ἂν πέσοιο πρᾶμμα γένη!
ἀσῆμι στὸ Μαρκόπουλο σὰν κημηλιά νὰ βγῆν!

Μά για τὸ Θεὸ καὶ προσοχὰ μ' αὐτὰ τὰ μεταλεία
 νὰ μὴν τὰ πάρουν μυρωδιὰ οἱ λόρδοι στὴν Ἀγγλία,
 γιατί θὰ πάθουμε κι' ἐμεῖς τὴν ἴδια δυστοχία
 πὼπάθαν' κι' οἱ Τρανσβαλιανοὶ γιὰ τὰ χρυσορυχεῖα.
 Καὶ θάταν ἄσχημη δουλειὰ σὲ τέτοιοις μαύροις χρόνοις
 νὰ μᾶς κανονιζάrouνε τὴ Βάρτα καὶ τοῦ Πρόνους
 κι' ὁ Μικελάκης νὰ γενῆ, ἀπὸ δικηγόριον,
 δεύτερος Κρούγγερ καὶ Ζουμπέρ νὰ σώσῃ τὸ Κρεμύδιον.

ΣΚΕΡΤΣΟ

Τὴν φάθασου, στραβὰ μὴν τὴ φορεῖς.
 Εἶν ἄσχημο νὰ γέρνῃ τὸ καπέλο.
 Σὲ κάνει κουτσαβάκι! Απορεῖς
 μὲ τὴν ἀναίδειά μου; ... Ἔτσι θέλω!

Πάπερ — βέστας.

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑ

Αἱ ἀπανταχόθεν τῆς νήσου εἰδήσεις περὶ τοῦ
 ἐνσκήφαντος περονοσπόρου εἰς τὰς σταφιδαμπέ-
 λους εἶνε ἀπελπιστικά. Τοιαῦται εἰδήσεις μεταδί-
 δονται καὶ περὶ τῶν λοιπῶν λοιπῶν τῆς χώρας στα-
 φιδοφόρων ἐπαρχιῶν.

Ἄλλ' ἐνῶ τοιαύτη θεομηγία ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ
 πρωτίστου τῶν προϊόντων μας, ἢ κυβέρνησις, ἐκ
 συνενόησεως μετὰ τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς, πρό-
 κείται, κατὰ βεβαιούται, ἵνα προβῆ εἰς τὴν ἐκποίη-
 σιν τοῦ παρακρατήματος, ἀνερχομένου εἰς 37 ἑκα-
 τομμύρια.

Ἐπὶ τούτῳ, συνελθὼν προχθὲς τὸ Δημοτ. Συμ-
 βούλιον Ληξουρίου ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς ψήφι-
 σμὰ του κατὰ τῆς πωλήσεως τοῦ παρακρατήματος·
 οἱ δὲ σταφιδοπαραγωγεῖς ἐπρόκειτο χθὲς νὰ συνέλ-
 θωσιν καὶ εἰς συλλαλητήριον.

Ἄλλ' ἐνῶ πάντα ταῦτα συμβαίνουσι ἐν τῇ ἐπαρ-
 χίᾳ Πάλης, ἡμεῖς αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι κοιμώμεθα.

Μόλις δὲ προχθὲς τινὲς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν
 μας ἀνεφέρθησαν εἰς τὸν Νομάρχην κατὰ τῆς πω-
 λήσεως τοῦ παρακρατήματος. Δὲν νομίζουσι καὶ οἱ
 ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐν Σάμῃ σταφιδοπαραγωγεῖς ὅτι
 ἔπρεπε νὰ μιμηθῶσι τὴν ἐπαρχίαν Πάλης, ἀντιτασ-
 σόμενοι ὡς ἐκείνους, περὶ ζητήματος ζωηρωτάτου;
 Ἄς ἀποφασίσωσιν.

Κατάμεστος ἐπιβατῶν ἀναχωρεῖ κατὰ Σάββα-
 τον ἐξ Ἀγίας Εὐφρημίας ἢ « Πύλλαρως ». Ὁ ταξει-
 δευὼν κῆρυξ τὴν ἔμαθε πλέον καὶ τὴν προτιμᾷ.
 Ἡ ταχύτης τῆς καταπληκτικῆς ἢ δὲ καθαριότης τῆς
 πάντοτε ἄμεμπτος. Καὶ ὅπερ σπουδαιότερον — οἱ
 ναῦκοι τῆς σχεδὸν χάρισμα.

Οἱ ἀριθμοὶ ἐν δύο τρία.

Αὐται. Α. Μήλας, Α. Κωνσταντινίδης, Α. Κόκκινος, Γ.
 Μοσχόπουλος, Σ. Σκιαδαρέσης, Η. Παφάνης, Ε. Μακρῆς, Σ.
 Χωραράς, Α. Λοβέρδος, Ε. Πολλάτος, Β. Δελλαδέτσιμας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ. Τὸ ῥόδον τοῦ Μαΐου — Ἄρῳ ἐπάτιτες
 τὴ μάντολα ποῦ σοῦ ἔδωσε ἢ ἀπέναντι σοῦ γιατί τώρα τὰ
 ἐφτιάσετε; — Μποῦμ! Ἡμεῖς δὲν ἤθελα διὰ τὰ τοιαῦτα κα-
 τὰλλήλοι. — Μὴν τρῶς πολὺ παγωτὸ γιατί εἰ ἀπουπουζιά-
 ζει! — Πολλὸ μὲ ἐλύπησεν ἡ φράσις τὴν ὑποῖαν ἀπείτενας εἰς
 τὰς δεσποινίδας τὴν 1 Μαΐου, ὅτι μετὰ δευτῶ μηνῆς τελειώνεις
 τὸν βίον! ἀληθεύει ἄρα γε;

Τὸ δῶρον ἔλαχεν εἰς τὸν κ. Εὐαγγελινὸν Μακρῆν.

Σήμερον ἐσωτώμεν.

Ποῖον στρατιωτικὸν παράγγελμα γίνεται καὶ ῥῆμα ἐγκλή-
 σεως ὀριστικῆς χρόνου ἐνεστώτος καὶ πρώτου προσώπου;

Τὸ μυθιστόρημα ἢ Μαλβίνα, θὰ δοθῇ διὰ κλήρου εἰς ἕνα τῶν
 λυτῶν.

××××

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Βρυξέλλαις τῆς Ρωμανίας ὁ Ἄνδρῆς Κα-
 ρανδινός, ἀδελφὸς τῶν συμπολιτῶν μας Χαράλαμπος καὶ Δη-
 μητρίου Καρανδινῶ. Ὁ μακαρίτης ἐμπορευόμενος ἐκεῖ πρὸ
 πολλοῦ, καθίζει διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος του, ἐμ-
 πρέπουσαν θέσιν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κῶσμῳ. Φύσει ἀγαθός, πολ-
 λὸς ὑπεστήριξις καὶ εὐηργετήσα, ὁ δὲ θάνατός του κατελύπησεν
 τὸ ἐν Ρωμανίᾳ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Συλλυπούμεθα ἐγκαρ-
 διως τοὺς ἀδελφούς καὶ λοιποὺς σ. γγενεῖς.

— Διωρίσθη δημοτικὸς ἰατρός τοῦ δήμου Ληξουρίου ὁ ἀξιό-
 τιμος κ. Ἰωάννης Ήλιαρινός.

— Ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν πρὸ ἡμερῶν τὰ ἀξιόλογα μέλη
 τοῦ στρατολογικῆ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος Α. Σιάρικας τα-
 γματάρχης καὶ ὁ ὑπίατρο, Γ. Μωραϊτίης ὧν ἡ ἀξία ἱκανῶς ἐξε-
 τιμήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ.

— Ἀνεχώρησαν διὰ τὴν ἔλθειν τῶν Παρναίων ὁ κ. Φ.
 Τσιτσέλης ἰατρός καὶ ὁ κ. Γ. Πινατώρος.

— Ἐπιστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. δημάρχου ὡς πρὸς τὸ
 ζήτημα τῆς φωταφίας. Ἰδίως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πλημ-
 μελέστατα γίνεται αὕτη ἐγείρουσα τὰ δίκαια τῶν κατοίκων
 παράπονα.

— Ὁ παγκοσμίου φήμης διάσημος ἀριθμομητῶν κ. Δια-
 μαντῆς, ἔλαβεν τὴν καταγωγὴν ἐκ Πύλλαρως τῆς Κεφαλληνίας
 ἀρκείνεται προσεχῶς ἐνταῦθα προτιθέμενος νὰ δώσῃ ἐσπερίδα
 τινὰ ἢ τὰς εἰσπράξεις θὰ διαθέσῃ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.
 Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κόσμος θὰ συρρεύσῃ ἐξ ὅλων τῶν με-
 ρῶν τῆς νήσου ἵνα βαυμάσῃ τὸ ἐκτακτὸν προὔρημα τοῦ πα-
 τριώτου μας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΣ Α. Ε. ΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ